

<i>preek</i>	2 april 2023
<i>thema</i>	Wat doe jij met dit brood?
<i>tekst</i>	Johannes 6:68-69 BGT: Simon Petrus antwoordde: ‘Heer, naar wie zouden wij toe moeten gaan? U spreekt woorden die eeuwig leven geven! Wij geloven in u. Wij weten dat u door God zelf gestuurd bent.’
liturgie:	DNP Psalm 149 (Kom samen om de Heer te loven)
<i>stil gebed</i>	
<i>gesproken votum, groet</i>	DNP Psalm 72:1,4,7 (God, laat de koning goed regeren)
<i>gebed</i>	Kerkboek 239 (‘k stel mijn vertrouwen op de Heer, mijn God; in canon)
<i>kinderen naar hun club</i>	Opwekking 755 (Bewerk ons hart, o God)
<i>lezen Johannes 6:60-71 BGT</i>	Liedboek 531 (Jezus, die langs het water liep)
<i>preek</i>	Weerklank 189:1,4,6 (Kroon Hem met koningskroon, het godslam op zijn troon!)
<i>de wet van het leven</i>	Liedboek 340b (Ik geloof in God de Vader; in wisselzang)
<i>gebed</i>	
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collecte</i>	Opwekking 798 (Wij zijn het volk van God)
<i>zegen met gesproken amen</i>	

inleiding op de bijbellezing

Johannes 6 begint met een belangrijke vraag: Hoe komen we aan brood? Jezus geeft daar een heel duidelijk antwoord op: Dat brood krijg je van Mij!

Dankzij Hem heeft een grote menigte mensen genoeg aan vijf broodjes en twee visjes. Als de mensen Hem de volgende dag gaan zoeken omdat ze graag meer brood willen, maakt Hij duidelijk dat *Hij* dat brood is: ‘brood uit de hemel’, ‘brood op aarde’.

Hoe reageren de mensen daarop?

Wat *doen* ze met dit bijzondere brood? Eten ze het net zo gretig als die broodjes en die visjes die Jezus had uitgedeeld? Of hebben ze er geen trek in en laten ze het staan?

Daarover gaat het in de laatste twaalf verzen van Johannes 6. Het stelt jou voor de vraag: Wat doe *jij* met dit brood? We lezen Johannes 6:60-71.

inleiding op Liedboek 531

In Liedboek 531 gaat het over Jezus die mensen roept om alles op te geven en trouw Hem na te leven.

In vers 1 gaat het over Simon en Andreas.

Simon en Andreas zijn hard aan het werk bij een vissersboot. En dan komt Jezus langs en Hij zegt: Volg Mij! Ze aarzelen geen moment maar ze laten hun netten achter en volgen Jezus. Zou jij dat ook doen? Zou je het fijn vinden om Jezus te volgen? Of zou je liever thuis blijven om je eigen dingen te doen?

In vers 2 gaat het over Zacheüs (al wordt hij niet bij name genoemd).

Jezus wil bij Zacheüs in huis mee eten. En Zacheüs bedenkt zich geen moment maar hij zet zijn huis open voor Jezus! Zou jij dat ook doen? Als Jezus bij jou in huis zou willen mee eten, is Hij dan bij jou ook welkom? Zou je het aandurven om Hem aan tafel te hebben? Zou je dan net zo doen als anders?

In vers 3 gaat het over ons.

Jezus spreekt *ons* aan en Hij wenkt *ons* met zich mee. Laten we ingaan op zijn uitnodiging.

We zingen Liedboek 531.

preek

Ik vind het waardevol om samen te kijken naar wat *Petrus* zegt.

Jezus ziet heel veel mensen vertrekken. Ook mensen die zich 'leerling van Jezus' noemden, vertrekken. Dat is schokkend. De één na de ander vertrekt. Dat is zo pijnlijk, zo ontmoedigend, zeker ook voor wie achterblijft. Jezus vraagt na een tijdje aan de kring van *twaalf* leerlingen: *Willen jullie soms ook weggaan?* Petrus zegt dan, als woordvoerder van die twaalf: *Heer, naar wie zouden wij toe moeten gaan? U spreekt woorden die eeuwig leven geven! Wij geloven in u. Wij weten dat u door God zelf gestuurd bent.*

Je zou dit de geloofsbelijdenis van Petrus kunnen noemen. Uit deze belijdenis kunnen wij samen (jongeren en ook ouderen) heel veel leren. Ik kom op wel zeven leerpunten uit:

1) De belijdenis van Petrus zet Jezus centraal.

Petrus volgt Jezus nu een aantal jaren. Over zijn eerste contact met Jezus kun je lezen in Johannes 1. Direct al bij dat eerste contact wist Petrus: Jezus is degene over wie Mozes in de wet geschreven heeft en over wie ook de profeten spreken (zie Joh. 1:45). Petrus heeft inmiddels heel wat *gehoord* van Jezus. Hij heeft ook al heel wat *gezien* van Jezus. Vooral wat Jezus *zegt*, spreekt hem bijzonder aan. Hij kan niet meer zonder zijn woorden. Daar komt hij ineens achter. Misschien gaat nog wel in een flits de gedachte door hem heen: als ik nou ook eens verder ga zonder Jezus? als ik nou ook eens probeer om het zonder Jezus te redden? Maar ineens wordt het hem heel erg duidelijk dat hij niet verder kan zonder Jezus. Zonder Jezus zou hij niet weten waar hij het zoeken moet. Hij zet Jezus centraal in zijn belijdenis.

Daar leer ik uit wat wezenlijk is voor een christen. *Niet*: dat je netjes leeft en je keurig aan al Gods geboden houdt. *Wel*: dat je Jezus erkent en aanvaardt als de Heer van je leven.

2) De belijdenis van Petrus is niet volledig.

Petrus zegt hele mooie dingen in zijn geloofsbelijdenis. Maar het valt me op dat hij *niet* zegt: Heer, ik wil uw vlees eten en uw bloed drinken. *Dat* was vooral waar anderen zich aan ergerden. *Dat* vooral zorgde ervoor dat anderen bij Jezus wegliepen. Petrus heeft het daar niet over. Dat verrast me niks want Petrus heeft al veel geleerd van en over Jezus maar hij moet nog veel bij leren. Op het moment van zijn geloofsbelijdenis beseft hij nog niet dat Jezus moet *sterven*. Kijk maar in Matteüs 16. Eerst belijdt Petrus zijn geloof (Mat. 16:16). Maar dan zegt Jezus: Ik moet lijden en ze zullen Me doden maar op de derde dag zal Ik opstaan uit de dood (Mat. 16:21). Petrus wordt dan heel fel. Hij hoort alleen dat Jezus spreekt over zijn dood. De rest hoort hij niet eens. Met grote felheid zegt hij: *Dat gaat niet gebeuren* (Mat. 16:22). Daarin uit zich de grote liefde van Petrus voor zijn Heer. Maar er zit ook een andere kant aan, iets waar Jezus de vinger op legt: hoe goed ook bedoeld, hierin is Satan aan het werk, Satan die Hem wil laten struikelen. Hij jaagt Satan weg want Hij moet laten gebeuren wat God wil: dat de mensen Hem zullen doden. Petrus kan dat nog niet aan. Dat komt pas later. Pas als Jezus uit de dood is opgestaan, pas dan kan Petrus geloven dat eeuwig leven uitsluitend aan de dood van Jezus te danken is. Op dit moment kan hij dat nog niet. Zijn belijdenis is prachtig, maar het is bepaald niet volledig.

Daar leer ik uit dat je niet hoeft te wachten met je geloof te belijden tot je overal helemaal uit bent en je heel mooie woorden hebt gevonden om te vertellen wat je gelooft. Het draait om jouw persoonlijke 'ja' tegen God. Het hoeft niet helemaal volledig te zijn. Het is voldoende als je zegt: Er is heel veel wat ik niet snap maar één ding weet ik zeker: ik wil het wagen met Jezus want wat ik van Hem hoor en lees dat maakt me duidelijk dat ik Hem kan vertrouwen.

3) De belijdenis van Petrus wordt uitgelokt door Jezus.

De mensen hebben met z'n allen gegeten van de vijf broodjes en de twee visjes. Ze hebben geproefd hoe zorgzaam Jezus is en hoe liefdevol zijn Vader in de hemel is. Maar

nu protesteren ze tegen wat Jezus zegt. Ze vinden het te hard want ze kunnen het niet verteren. Ze nemen massaal afscheid van Jezus. Het gaat heus niet alleen om mensen die zomaar eens een dagje bij Jezus zijn komen kijken. Ook mensen die Jezus gedurende langere tijd als leerling gevolgd hebben, keren Hem de rug toe. Wat gaan de *twalf* nu doen? Jezus wijst naar al die mensen die weggaan en Hij vraagt: Willen jullie soms ook weggaan? Die vraag helpt Petrus om zijn geloof te belijden. Hij kijkt niet langer naar de ruggen van al die mensen die geschokt en boos weglopen. Hij kijkt Jezus in de ogen, Jezus die hen met z'n twaalfen uitnodigt om hun geloof te belijden.

Daar leer ik uit dat je door Jezus wordt uitgedaagd om Jezus te volgen. Al zou de hele wereld zeggen dat je niks aan Jezus hebt, *ik volg Jezus*. Juist als het moeilijk wordt, kan Jezus zeggen: Wil jij misschien ook bij Me weg? Daarmee daagt Hij je uit om te kiezen voor Jezus, om Hem te volgen.

4) De belijdenis van Petrus is geen dwang.

Als iedereen bij Jezus weggaat, gaat Jezus niet op de knieën voor zijn leerlingen. Hij smeekt niemand om alsjeblieft te blijven omdat Hij anders zo alleen is. Hij probeert je niet tegen te houden als je weg wilt. Als zelfs zijn *twalf* leerlingen weg zouden willen, dan moet dat maar. Dat Petrus zegt: *We blijven! Wij blijven!* dat is geen dwang. Er is niemand die hem daartoe dwingt.

Daar leer ik uit dat ieder z'n eigen verantwoordelijkheid heeft. Je hebt alle vrijheid om te blijven. En je hebt ook alle vrijheid om te vertrekken. Zo af en toe voer ik gesprekken met mensen die weg willen omdat ze het niet langer zien zitten met God. Dat gaat me niet in de kouwe kleren zitten. Maar ik zeg dan toch: Je mag gaan. Ga maar! Maar ik bid wel voor je. Want:

5) De belijdenis van Petrus is een geschenk van God.

Als Jezus zoveel mensen weg ziet gaan omdat ze zijn woorden niet kunnen verdragen, dan zegt Hij tegen wie achterblijft: 'Je kunt alleen maar geloven als de Vader je het geloof geeft.' Spontaan, uit jezelf, kun je niet geloven. Je kunt alleen geloven als God het je geeft.

Daar leer ik uit hoe belangrijk het is om te bidden. De jeugdraad is op zoek naar nieuwe leden en de jeugdraad is ook aan het bekijken hoe we het jeugdwerk verder kunnen ontwikkelen: wat goeie methodes zijn; wat goeie activiteiten zijn ... Eén onderdeel wil ik even noemen: de luchtmacht. Er zijn heel veel mensen nodig om het jeugdwerk vorm te geven en om het jeugdwerk uit te voeren; maar (om het eens in militaire termen te zeggen): naast de 'grondtroepen' is ook een 'luchtmacht' nodig: mensen die meewerken door te bidden (alleen of samen), mensen die gericht bidden voor het jeugdwerk in het algemeen, mensen die bidden voor de jeugd.

6) De belijdenis van Petrus is geen eindpunt.

Eerlijk gezegd heb ik een hele tijd aangehikt tegen de manier waarop Jezus reageert op de belijdenis van Petrus. Ik vond die reactie zo zuur! Petrus zegt iets geweldigs, en wat zegt Jezus? 'Eén van jullie is een duivel.' Ik heb daar tegenaan zitten kijken. Waarom zegt Jezus dit nou toch zo? Ik denk dat ik er iets van ben gaan begrijpen. Jezus waarschuwt hier. Petrus komt met zijn belijdenis en dat is geweldig. Maar deze belijdenis is geen eindpunt. Petrus en de andere elf leerlingen zullen nog heel veel over zich heen krijgen. Ze zullen het met z'n allen vreselijk moeilijk gaan vinden dat iedereen zich tegen Jezus keert en dat Hij op den duur uit pure haat aan het kruis gebracht wordt. Jezus wil hen daarop voorbereiden door hen te waarschuwen: 'Denk niet dat je er nu bent. Je wilt bij Mij blijven omdat je weet dat je nergens anders heen kunt. Maar geef de duivel geen ruimte in je leven.' Dat is een indringende waarschuwing, ook aan het adres van Judas. Houd de duivel op afstand.

Daar leer ik uit dat je voortdurend je kwetsbaarheid moet beseffen. Geef de duivel geen kans om zich te nestelen in je leven. Stel je open voor de heilige Geest. We danken God voor ieder die gelooft, maar we bidden tot God dat wij samen blijven geloven.

7) De belijdenis van Petrus wordt gaandeweg bevestigd.

Petrus staat bekend om zijn impulsieve karakter. Regelmatig lees je over hem dat hij eerst iets doet of iets zegt, en pas daarna begint na te denken. Maar uit zijn belijdenis blijkt dat zijn geloof iets is wat gedurende een groot aantal jaren gegroeid is, steeds verder gegroeid, steeds meer gerijpt. Dat is genade van God. Zijn geloof is meer en meer gegroeid en verdiept door het contact met Jezus.

Daar leer ik uit dat het belangrijk is om bewust een relatie aan te gaan met Jezus. Vorige week heb ik daar ook al aandacht voor gevraagd. Je kunt het vergelijken met hoe mensen met elkaar een relatie aangaan. Dan ben je benieuwd naar de ander, dan wil je meer weten over het leven van de ander, dan wil je graag verhalen horen van en over de ander, zodat je respect krijgt voor de ander, van de ander gaat houden, met de ander verder wilt. Zo is het ook in onze relatie met Jezus. Overdenk wie Hij is! Bedenk waar Hij vandaan komt, wat Hij op aarde is komen doen, hoeveel Hij prijsgegeven heeft, wat een pijn Hij geleden heeft! Bedenk dat Hij dat allemaal gedaan heeft uit liefde voor de wereld, dat Hij de overwinnaar is, dat Hij leeft en regeert. Lees wat Hij heeft gezegd en gedaan. Bezing zijn liefde. Deel het met anderen. Hij is het hemelse brood.

Wat doe jij met dit brood?

Daarmee bedoel ik natuurlijk niet die lekkere broodjes die je op het plaatje ziet. Het gaat om Jezus, brood uit de hemel, brood op aarde. Wat doe jij met dit brood? Neem die vraag eens mee, de nieuwe week. Ga er juist in deze stille week eens op kauwen! De komende week staan we speciaal stil bij het lijden van Jezus en bij zijn dood aan het kruis. Dat is een heel geschikte week om met die ene vraag bezig te zijn:

Wat doe ik met dit brood?

God zegene je!

Amen!